

DECYZJA

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w [...] w składzie orzekającym:

Ewa Pokrakovska - przewodnicząca składu

Kamil Walczak - członek składu

Barbara Paś - członek składu

po rozpatrzeniu na posiedzeniu niejawnym w dniu [...] r. odwołania J. L. od decyzji Burmistrza [...] i Miasta [...] z dnia [...] r., znak: [...] 4/1/20[...].3.20[...], stwierdzającej brak potrzeby przeprowadzania oceny oddziaływania na środowisko przedsięwzięcia polegającego na budowie elektrowni wiatrowej o mocy 2 MW, przewidzianej do realizacji na działce nr [...] w obrębie 4, w [...] (wysokość zawieszenia wirnika /wież/ - ok. 110 m, średnica wirnika - ok. 90 m, fundament wieży o wymiarach 18,6 m x 18,6 m posadowiony na głębokości ok. 2,25 m) - na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia [...] r. - Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U. z 2022 r., poz. 2000 ze zm.) oraz art. 84 ustawy z dnia [...] r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz.U. z 2022 r., poz. 1029 ze zm.)

utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy.

Uzasadnienie

Decyzją z dnia [...] r., znak: [...], Burmistrz [...] i Miasta [...] ustalił środowiskowe uwarunkowania zgody na realizację przedsięwzięcia polegającego na budowie elektrowni wiatrowej o mocy 2 MW, przewidzianej do realizacji na działce nr [...] w obrębie 4, w [...] (wysokość zawieszenia wirnika – ok. 110 m, średnica wirnika - ok. 90 m, fundament wieży o wymiarach 18,6 m x 18,6 m posadowiony na głębokości 2,25 m).

Wnioskiem z dnia [...] r. J. L. wystąpił do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w [...] o stwierdzenie nieważności ww. decyzji. Wnioskodawca wskazał, że jest uprawniony do złożenia wniosku na podstawie art. 28 k.p.a., gdyż postępowanie dotyczy jego interesu prawnego, jako właściciela działek o nr [...], (obręb 5) oraz nr [...] (obręb 3), położonych w [...], na których znajduje się jego siedlisko i gospodarstwo rolne.

Decyzją z dnia [...] r., znak: [...], Kolegium, działając na podstawie art. 105 § 1 w zw. z art. 157 § 2 k.p.a. umorzyło postępowanie w sprawie stwierdzenia nieważności ww. decyzji Burmistrza [...] i Miasta [...] dochodząc do wniosku, że J. L. nie można przypisać

statusu strony, co czyniło toczące się postępowanie bezprzedmiotowym. Wskazane rozstrzygnięcie zostało utrzymane w mocy decyzją Kolegium z dnia [...] r., znak: [...]

W wyniku rozpoznania skargi J. L., wyrokiem z dnia [...] r., sygn. Wojewódzki Sąd Administracyjny w [...] uchylił zaskarżoną decyzję oraz poprzedzającą ją decyzję Kolegium z dnia [...] r., znak: [...]. Skarga kasacyjna wywiedziona od ww. orzeczenia została oddalona wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia [...] r., sygn. akt. Sąd wskazał, że materiał dowodowy zgromadzony w sprawie pozwalał na ustalenie interesu prawnego J. L. występującego z wnioskiem o stwierdzenie nieważności decyzji.

Decyzją z dnia [...] r., znak: [...], Kolegium odmówiło stwierdzenia nieważności decyzji Burmistrza [...] i Miasta [...] z dnia [...] r., znak: [...], stwierdzając brak wystąpienia przesłanek stwierdzenia nieważności decyzji wymienionych w art. 156 § 1 k.p.a. Po ponownym rozpatrzeniu sprawy rozstrzygnięcie Kolegium zostało utrzymane w mocy decyzją z dnia [...] r., znak: [...]

Na skutek wniesionej skargi Wojewódzki Sąd Administracyjny w [...] wyrokiem z dnia [...] r., sygn. akt , uchylił zaskarżoną decyzję oraz poprzedzającą ją decyzję Kolegium z dnia [...] r., znak: [...]. Skarga kasacyjna z siedzibą w [...] wywiedziona od ww. wyroku została oddalona przez Naczelnego Sąd Administracyjny wyrokiem z dnia [...] r., sygn. Akt W uzasadnieniu orzeczenia Sąd wskazał, że Wojewódzki Sąd Administracyjny w [...] w sposób błędny uzasadnił wydany wyrok, ale mimo to podjęte rozstrzygnięcie odpowiada prawu. Sąd niezasadnie uznał bowiem za bezpodstawny zarzut wydania decyzji środowiskowej z pominięciem analizy kumulacji oddziaływań czterech elektrowni wiatrowych. NSA zwrócił uwagę, że organ administracji wydając decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia błędnie uznał, że w sprawie nie zachodziła konieczność badania kwestii kumulacji oddziaływań wytwarzanych przez elektrownię wiatrową - której dotyczy decyzja - z oddziaływaniami, które wytwarzane będą przez trzy inne elektrownie (których dotyczą trzy decyzje Burmistrza [...] i Miasta [...], tj. dwie z dnia [...] r. dla inwestycji na działce nr [...] oraz na działkach nr [...], i oraz jedna decyzja z dnia [...] r. dla inwestycji na działkach nr [...], . Fakt, że kwestia kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć znajdujących się i planowanych do realizacji na działkach nr [...], nie była przedmiotem badania przez Burmistrza [...] i Miasta [...], zdaniem Sądu świadczy o tym, iż organ wydając decyzję rażąco naruszył art. 63 ust. 1 pkt 1 lit. b ustawy.

W trakcie postępowania na zlecenie Kolegium (postanowienie z dnia [...] r., znak: [...], [...], 7/17) biegła z zakresu ochrony środowiska sporządziła opinię w przedmiocie skumulowanego oddziaływania elektrowni wiatrowych, dla których Burmistrz [...] i Miasta [...] ustalił środowiskowe uwarunkowania decyzjami: z dnia [...] r., znak: [...], z dnia [...] r., znak: [...], z dnia [...] r., znak: [...] oraz z dnia [...] r., znak: [...]. Opinia stwierdzająca brak kumulacji oddziaływań ww. elektrowni wiatrowych została przedstawiona w dniu [...] r.

W wyniku przeprowadzonego postępowania Kolegium decyzją z dnia [...] r., znak: [...], stwierdziło nieważność decyzji Burmistrza [...] i Miasta [...] z dnia [...] r., znak: [...], z uwagi na związanie oceną prawną i wskazaniem co do dalszego postępowania ujętymi w orzeczeniu Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia [...] r., sygn. akt . W ww. wyroku Sąd przesądził, że przedmiotowa decyzja Burmistrza [...] i Miasta [...] z dnia [...] r., znak:

[...], w sprawie środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia polegającego na budowie elektrowni wiatrowej o mocy 2 MW, przewidzianej do realizacji na działce nr [...] w obrębie 4, została wydana z rażącym naruszeniem prawa, tj. art. 63 ust. 1 pkt 1 lit. b ustawy z dnia [...] r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko w brzmieniu obowiązującym w dacie wydania decyzji. Sąd zwrócił uwagę, że z treści wskazanego przepisu wynika, że obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko stwierdza, w drodze postanowienia, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, uwzględniając łącznie następujące uwarunkowania: rodzaj i charakterystykę przedsięwzięcia, z uwzględnieniem powiązań z innymi przedsięwzięciami, w szczególności kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć znajdujących się na obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie. Zdaniem Sądu, w rozpoznawanej sprawie, Burmistrz [...] i Miasta [...] wadliwie przeprowadził procedurę poprzedzającą wydanie decyzji środowiskowej, ponieważ już we wstępnej fazie prowadzonego postępowania, zwracając się do Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w [...], jak i Starosty [...] o wyrażenie stanowiska w przedmiocie tego, czy dla planowanego przedsięwzięcia zachodzi potrzeba przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko oraz określenia ewentualnego raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, wbrew treści art. 63 ust. 1 pkt 1 lit. b ustawy ocenowej, obligującej organ do uwzględnienia kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć znajdujących się na obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, nie poinformował powyższych organów o trzech identycznych wnioskach złożonych przez inwestora dotyczących realizacji elektrowni wiatrowych na sąsiednich działkach i jednej już istniejącej elektrowni wiatrowej zlokalizowanej na nieruchomości sąsiedniej (działki nr ewid. [...], . Skoro kwestia kumulowania się oddziaływań czterech elektrowni wiatrowych, wbrew dyspozycji wskazanego przepisu, nie była przedmiotem analizy w postępowaniu zakończonym niniejszą decyzją środowiskową, to w ocenie Sądu rozstrzygnięcie to zostało wydane z rażącym naruszeniem prawa.

Ww. decyzja została utrzymana w mocy decyzją Kolegium z dnia [...] r., znak: [...] Wojewódzki Sąd Administracyjny w [...] wyrokiem z dnia [...] r., sygn. akt , oddalił skargę inwestora na rozstrzygnięcie organu. Od wyroku do Naczelnego Sądu Administracyjnego została wniesiona skarga kasacyjna, jednak okoliczność ta nie stanowiła przeszkody w wykonaniu decyzji Kolegium z dnia [...] r. posiadającej przymiot ostateczności.

Z uwagi na powyższe Burmistrz [...] i Miasta [...] decyzją z dnia [...] r., znak: [...], ponownie ustalił środowiskowe uwarunkowania dla przedsięwzięcia polegającego na budowie elektrowni wiatrowej o mocy 2 MW, na działce nr [...] w obrębie 4, w [...] (wysokość zawieszenia wirnika /wież/ - ok. 110 m, średnica wirnika - ok. 90 m, fundament wieży o wymiarach 18,6 m x 18,6 m posadowiony na głębokości ok. 2,25 m). W uzasadnieniu organ wskazał, że Sp. z o.o. Sp. k. z siedzibą w [...] złożyła w dniu [...] r. pismo, w którym podtrzymała swój wniosek o ustalenie środowiskowych uwarunkowań dla przedmiotowego przedsięwzięcia. Rozpatrując sprawę organ miał na względzie orzeczenia sądów administracyjnych wskazujące, iż stwierdzenie nieważności oznacza jedynie

wyeliminowanie z obrotu prawnego samej decyzji, natomiast czynności procesowe dokonane przez organ oraz strony przed podjęciem takiej decyzji pozostają w mocy. Burmistrz [...] i Miasta [...] wskazał, że w sprawie znajdują zastosowanie przepisy ustawy w brzmieniu przed nowelizacją dokonaną ustawą z dnia [...] r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw (por. informacja Zastępcy Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z dnia [...] r., znak: [...]) i wobec tego brak jest potrzeby ponownego opiniowania konieczności dokonania oceny oddziaływania inwestycji na środowisko. Organ wskazał, że w toku postępowania uwzględnił fakt braku kumulacji oddziaływań elektrowni wiatrowych, opierając się na opinii biegłej H. S. z dnia [...] r. oraz „innych badaniach z dnia [...] r. opracowanych przez Laboratorium Badawcze Profon Acoustics”, a sporządzonych na zlecenie inwestora i przedłożonych organowi w dniu [...] r. (kopia raportu nr [...] „Sprawozdanie z pomiarów poziomu hałasu emitowanego do środowiska przez Farmę Wiatrową [...])”).

Decyzją z dnia [...] r., znak: [...], na skutek odwołania J. L., Kolegium uchyliło ww. rozstrzygnięcie i przekazało sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji. W pierwszej kolejności organ odwoławczy wskazał, że J. L. przysługuje status strony przedmiotowego postępowania. Rozstrzygając sprawę organ powinien był dokonać ustaleń co do potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w oparciu o obowiązujące przepisy, jak również Burmistrz [...] i Miasta [...] powinien był uwzględnić przy wydawaniu decyzji środowiskowej odległości wynikające z art. 4 ustawy z dnia [...] r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (Dz.U. z 2016 r., poz. 961 ze zm.).

Od decyzji Sp. z o.o. z siedzibą w [...] oraz Sp. z o.o. Sp.k. z siedzibą w [...] wniosły sprzeciwy do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w [...]. Wyrokiem z dnia [...] r., sygn. akt, Sąd oddalił sprzeciwy potwierdzając prawidłowość decyzji Kolegium.

W wyniku ponownie przeprowadzonego postępowania Burmistrz [...] i Miasta [...] wydał decyzję z dnia [...] r., znak: [...], w której określił dla przedmiotowego przedsięwzięcia środowiskowe uwarunkowania, o których mowa w art. 84 ust. 1a ustawy z dnia [...] r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. z 2020 r., poz. 283 ze zm.), tj. warunki korzystania ze środowiska w fazie realizacji i eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia, ze szczególnym uwzględnieniem konieczności ochrony cennych wartości przyrodniczych, zasobów naturalnych i zabytków oraz ograniczenia uciążliwości dla terenów sąsiednich oraz wymagania dotyczące ochrony środowiska konieczne do uwzględnienia w projekcie budowlanym.

W treści uzasadnienia decyzji zostało wskazane, że rozstrzygnięcie zostało wydane po uzyskaniu stosownych opinii Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w [...] (opinia z dnia [...] r., znak: [...], stwierdzająca brak potrzeby przeprowadzenia oceny środowiskowej z uwagi na fakt zrealizowania przedsięwzięcia) oraz Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w [...] (opinia z dnia [...] r., znak: [...], stwierdzająca brak potrzeby przeprowadzenia oceny środowiskowej z uwagi na fakt zrealizowania

przedsięwzięcia), przeprowadzono także analizę akustyczną uwzględniającą kumulację oddziaływań 4 elektrowni wiatrowych, która nie wykazała przekroczeń dopuszczalnych norm hałasu (kwestia kumulacji oddziaływań powinna zostać opisana przez inwestora w karcie informacyjnej przedsięwzięcia z uwagi na zmianę przez ustawodawcę treści karty, jednak organ zwrócił uwagę, że sporządzenie analizy przez organ wyłączyło konieczność uzupełnienia karty). Ponadto organ wskazał, że w jego ocenie brak jest podstaw do badania spełnienia kryterium odległościowego elektrowni wiatrowej, o którym mowa w art. 4 ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych, ponieważ inwestycja została zrealizowana na podstawie pozwolenia na budowę uzyskanego przed wejściem w życie ww. ustawy. Zgodnie z art. 13 ust. 2 i 3 ustawy pozwolenia na budowę dotyczące elektrowni wiatrowych, wydane przed dniem wejścia w życie ustawy oraz wydane na podstawie postępowania, o którym mowa w ust. 3, zachowują moc, o ile w ciągu 5 lat od dnia wejścia w życie ustawy wydana zostanie decyzja o pozwoleniu na użytkowanie, natomiast postępowania w przedmiocie pozwolenia na budowę, wszczęte i niezakończone do dnia wejścia w życie ustawy, prowadzi się na podstawie przepisów dotychczasowych. Wniosek o wydanie przedmiotowej decyzji środowiskowej został złożony w 2009 r., a od ponad 8 lat elektrownia jest użytkowana. Odmienne interpretacja wskazanych przepisów skutkowałaby usunięciem wielu elektrowni wiatrowych.

Decyzją z dnia [...] r., znak: [...], na skutek odwołania J. L., Kolegium uchyliło zaskarżone rozstrzygnięcie i przekazało sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji z uwagi na uchybienia proceduralne.

Po rozpoznaniu sprzeciwu Sp. z o.o. z siedzibą w [...] wniesionego na ww. rozstrzygnięcie, w dniu [...] r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w [...] wydał wyrok o sygn. akt, w którym oddalił sprzeciw. Sąd wskazał, że cyt. „przedstawiona przez organ drugiej instancji wykładnia przepisów ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (dalej u.i.e.w.) wskazuje na konieczność wyjaśnienia kwestii spełnienia norm odległościowych określonych w art. 4 u.i.e.w. w oparciu o kartę informacyjną przedsięwzięcia i zbadania jej kompletności oraz ewentualnego jej uzupełnienia, jeżeli nie odpowiada wszystkim wymogom określonym w art. 62a w związku z art. 63 o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (dalej u.u.i.ś.)”. Sąd jednak zwrócił uwagę, na cyt. „konieczność dokonania przez organy administracji wykładni przepisów u.i.e.w. z uwzględnieniem wyroku Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia [...] r. wydanego w sprawie [...] stanowiącym odpowiedź na pytanie prejudycjalne zadane przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w [...] postanowieniem z dnia [...] r., sygn. akt W wyroku tym Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej orzekł, że art. 1 ust. 1 lit. f) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/1535 z dnia [...] r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego należy interpretować w ten sposób, że wymóg zachowania minimalnej odległości usytuowania elektrowni wiatrowych od budynków mieszkalnych nie stanowi przepisu technicznego, który jest objęty obowiązkiem notyfikacji w rozumieniu art. 5 tej dyrektywy, o ile jego ustanowienie nie skutkuje jedynie marginalnym użytkowaniem turbin wiatrowych, czego sprawdzenie należy do sądu

odsyłającego. Artykuł 15 ust. 2 lit. a) dyrektywy [...] Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia [...] r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym należy interpretować w ten sposób, że uregulowanie ustanawiające wymóg zachowania minimalnej odległości usytuowania elektrowni wiatrowych od budynków mieszkalnych nie należy do przepisów, które uzależniają podejmowanie lub prowadzenie działalności usługowej od ograniczenia terytorialnego, zwłaszcza w postaci limitów ustalonych w związku z minimalną odległością geograficzną pomiędzy usługodawcami, które to przepisy państwo członkowskie winno notyfikować Komisji Europejskiej zgodnie z art. 15 ust. 7 tej dyrektywy. Artykuł 3 ust. 1 akapit pierwszy i art. 13 ust. 1 akapit pierwszy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady [...] z dnia [...] r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniającej i w następstwie uchylającej dyrektywy [...] oraz [...] w wersji zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/1513 z dnia [...] r. należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwiają się one uregulowaniu, które wprowadza wymóg zachowania minimalnej odległości usytuowania elektrowni wiatrowych od budynków mieszkalnych, jeśli to uregulowanie jest niezbędne i proporcjonalne w świetle wiążącego dane państwo członkowskie obowiązku krajowego celu ogólnego, czego sprawdzenie należy do sądu odsyłającego”.

W wyniku ponownie przeprowadzonego postępowania Burmistrz [...] i Miasta [...] decyzją z dnia [...] r., znak: [...], stwierdził brak potrzeby przeprowadzania oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Rozstrzygnięcie zostało wydane przy uwzględnieniu wskazań wynikających z wyroku Sądu, w tym mając na względzie wyrok Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia [...] r. wydany w sprawie [...] oraz krajowe orzecznictwo sądowoadministracyjne (por. wyrok WSA w [...] z dnia [...] r., sygn. akt ; wyrok WSA w [...] z dnia [...] r., sygn. akt; wyrok WSA w [...] z dnia [...] r., sygn. akt II – publ. CBOSA). Organ doszedł do wniosku, że w sprawie nie stosuje się norm odległościowych wynikających z ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych. Nie stwierdził także konieczności uzupełniania Karty Informacyjnej Przedsięwzięcia i uznał, że jej treść stanowi wystarczającą podstawę do dokonania oceny przedsięwzięcia pod względem potrzeby sporządzenia raportu środowiskowego. Decyzja została poprzedzona opiniami organów specjalistycznych, które wskazały na brak potrzeby przeprowadzania oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Od decyzji J. L. wniósł odwołanie do Kolegium, w którym zarzucił:

- 1) bezpodstawne pominięcie przepisów o 10 - krotnej wysokości wiatraka jako minimalnej odległości od zabudowań (w stanie faktycznym przedmiotowej sprawy należy zastosować ww. przepisy, a ich niezastosowanie jest rażącym naruszeniem prawa, przepisy są jasne, mają rangę ustawy i powinny być stosowane wprost),
- 2) dowolne ustalenie, że wiatrak „będzie usytuowany w odpowiednim oddaleniu od siedzib ludzkich” tylko i wyłącznie na podstawie karty informacyjnej przygotowanej przez inwestora, co zostało wskazane w Charakterystyce przedsięwzięcia załączonej do decyzji bez ustalenia rzeczywistych odległości wiatraka od zabudowań, [Burmistrz w ogóle nie wskazał na fakt, że od sporządzenia karty informacyjnej przez inwestora zostały wybudowane nowe budynki mieszkalne na ul. w [...]. Burmistrz nie przeprowadził żadnego postępowania dowodowego w celu ustalenia

czy i jakie budynki mieszkalne znajdują się na ul. i w jakiej odległości są od wiatraka na działce [...] i całej farmy wiatrowej (4 wiatraki na działkach). Zatem powyższe ustalenie jest całkowicie dowolne i dyskwalifikuje decyzję],

- 3) niezbadanie (niezmierzenie) w jakiej odległości od zabudowań jest wiatrak na działce [...] (podobnie jak na pozostałych, działkach na których pracuje farma wiatrowa - nr. [...], (pomimo wielu lat, podczas których różne organy i sądy rozpatrywały sprawę wiatraka na działce nr [...] nigdy nikt nie zmierzył w jakiej odległości znajduje się on od zabudowań. Organ w decyzji przyjął, że wiatrak powinien być oddalony od zabudowań o 500 m i to będzie „zdrowe”. Tymczasem przedmiotowy wiatrak znajduje się w odległości mniejszej niż 500 m od zabudowań skarżącego, jak i od innych budynków mieszkalnych na ul. w [...],
- 4) pominięcie okoliczności, że SKO w [...] odnośnie wiatraka usytuowanego na działce nr [...] ustaliło jako bezpieczną odległość od zabudowań na ok. 1200 m (decyzja SKO w sprawie znak: [...]), a nie na 500 m, jak to uczynił Burmistrz,
- 5) wadliwe przeprowadzenie postępowania opiniującego, skarżący podkreślił, że w sprawie konieczne jest sporządzenie raportu środowiskowego, a przedmiotowa decyzja została wydana z rażącym naruszeniem art. 64 i art. 84 u.o.ś.,
- 6) nie dokonano uzupełnienia karty informacyjnej przedsięwzięcia zgodnie z dyspozycją art. 62a w zw. z art. 63 u.o.ś.,
- 7) opinia o skumulowanym oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko jest nieprawidłowa, ponieważ pominięto oddziaływanie oprócz hałasu np. na faunę i florę, a także skumulowane oddziaływania zjawiska migotania cienia, jak również oddziaływanie na krajobraz, opracowanie nie zawiera również analizy oddziaływania 4 elektrowni wiatrowych na: dobra materialne, problemy w zakresie bezpieczeństwa (pożary, awarie, rzucanie lodem), zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu lotniczym, bilansu wodnego związanego bezpośrednio z obszarem lokalizacji farm, wpływu na hodowlę zwierząt oraz produkcję roślinną, pominięto problem zanieczyszczenia powietrza aerozolami ze środków smarowych i olejów przepracowanych w fazie eksploatacji elektrowni, brak informacji na temat wartości przyjętego w obliczeniach numerycznych współczynnika pochłaniania dźwięku przez powietrze, co ma istotny wpływ na wynik obliczeń, ponadto aktualne pozostają wszystkie twierdzenia, które skarżący pisał w pismach do Burmistrza i SKO w sprawie opinii, a które do dzisiaj nie doczekały się uwagi ze strony organów, trudno wydawać opinie o oddziaływaniu kumulatywnym wiatraków, gdy nie zbadano (zmierzono) odległości w jakiej te wiatraki znajdują się od zamieszkania ludzi,
- 8) organ naruszył art. 71 ust. 1 i 2 pkt 2 u.o.ś. bowiem wydana decyzja nie ustala żadnych środowiskowych uwarunkowań dla przedsięwzięcia zatem co do istoty nie jest decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, ponadto decyzja ta jest pozorna - jest skonstruowana tak jakby wiatrak którego dotyczy był dopiero planowanym przedsięwzięciem, a on istnieje, pracuje od lat bez decyzji środowiskowej, w sprzeczności z obowiązującymi przepisami prawa, szczególnie co do minimalnej odległości od zabudowań.

Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy do

ponownego rozpatrzenia. Ponadto wniósł o traktowanie go na równi z inwestorem i doręczenie mu wszystkich pism na adres domowy („tak jak przez ostatnie 10 lat, co SKO przestało robić z niezrozumiałych powodów”).

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w [...] ustaliło i zważyło, co następuje:

Na podstawie art. 153 w zw. z art. 193 ustawy z dnia [...] r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz.U. z 2022 r., poz. 329 ze zm.) ocena prawna i wskazania co do dalszego postępowania ujęte w orzeczeniu sądu wiążą w sprawie sąd i organ, którego działanie, bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania było przedmiotem zaskarżenia. Powyższy obowiązek podporządkowania się ocenie prawnej wyrażonej w wyroku sądu administracyjnego ciąży na organie administracji i na sądzie, a może być wyłączony jedynie w przypadku istotnej zmiany stanu prawnego lub faktycznego.

Zgodnie ze wskazaniami wynikającymi z wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w [...] z dnia [...] r., sygn. akt (przy uwzględnieniu wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia [...] r. wydanego w sprawie [...], a także krajowego orzecznictwa sądowoadministracyjnego), koniecznym jest zbadanie prawidłowości wydania decyzji Burmistrza [...] i Miasta [...] z dnia [...] r., znak: [...], mając na względzie uregulowania wynikające wprost z ustawy z dnia [...] r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz.U. z 2022 r., poz. 1029 ze zm.) – dalej „u.o.ś”.

W pierwszej kolejności należy jednak zwrócić uwagę, że w orzecznictwie wskazuje, iż posługując się dyrektywami wykładni systemowej przepis art. 15 ust. 3 ustawy z dnia [...] r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (Dz.U. z 2020 r., poz. 981 ze zm.) - dalej „u.e.w.”, wskazujący, że jeżeli w planie miejscowym, o którym mowa w ust. 2 lub w ust. 7 pkt 1, przewiduje się lokalizację elektrowni wiatrowej, organ administracji architektoniczno-budowlanej odmawia wydania pozwolenia na budowę, a organ prowadzący postępowanie w sprawie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach odmawia zgody na realizację przedsięwzięcia, jeżeli ta inwestycja nie spełnia wymogów, o których mowa w art. 4, ma zastosowanie do postępowań o wydanie pozwolenia na budowę oraz postępowań w sprawie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczętych już po wejściu w życie u.e.w. (por. wyrok NSA z dnia [...] r., sygn. akt). Takie stanowisko jest spójne z prezentowanym w orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego stanowiskiem, że w sytuacji zmiany przepisów na mniej korzystne dla podmiotu, przy jednoczesnym braku przepisów przejściowych, uwzględniając normę art. 2 Konstytucji RP należy stosować normę względniejszą (por. wyroki NSA z dnia [...] r., sygn. akt II GSK 1691/12 i z dnia [...] r., sygn. akt I FSK 1996/11 – publ. CBOSA). Trafność wniosków zaprezentowanych w powołanym powyżej wyroku NSA potwierdzają również wyniki wykładni art. 15 ust. 3 w zw. z art. 4 u.e.w. dokonanej z uwzględnieniem wskazań wyroku TSUE z dnia [...] r., sygn. [...] w sprawie ECO-WIND, gdzie również zawarto pewne wskazówki interpretacyjne wskazując, iż artykuł 3 ust. 1 akapit pierwszy i art. 13 ust. 1 akapit pierwszy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady [...] z dnia [...] r. w sprawie

promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniającej i w następstwie uchylającej dyrektywy [...] oraz [...] w wersji zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/1513 z dnia [...] r. - należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwiają się one uregulowaniu, które wprowadza wymóg zachowania minimalnej odległości usytuowania elektrowni wiatrowych od budynków mieszkalnych – „jeśli - to uregulowanie jest niezbędne i proporcjonalne w świetle wiążącego dane państwo członkowskie obowiązku krajowego celu ogólnego, czego sprawdzenie należy do sądu odsyłającego”. Jak wskazano w dyrektywie, głównym celem wyznaczenia obowiązkowych krajowych celów jest zagwarantowanie pewności dla inwestorów i zachęcanie do ciągłego rozwijania technologii, które wytwarzają energię ze wszystkich rodzajów źródeł odnawialnych – pkt 14 Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady [...] z dnia [...] r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniająca i w następstwie uchylająca dyrektywy [...] oraz [...] ([...] z dnia [...] r.). Jak wynika z dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady [...] z dnia [...] r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko ([...] z dnia [...] r.) przepisy unijne wymagają oceny, względnie weryfikacji inwestycji pod kątem ochrony jednego z celów Unii jakim jest ochrona środowiska i jakości życia. Przepisy dyrektywy 2011/92 nakładają wręcz taki obowiązek w odniesieniu do elektrowni wiatrowych. Jeżeli zatem taka ocena została unieważniona, a inwestycja istnieje, to zasada lojalnej współpracy i efektywności prawa unijnego, wynikająca z traktatu, wymaga dokonania wykładni przepisów prawa polskiego w sposób zapewniający przeprowadzenie takiej oceny. W takiej sprawie nie chodzi zatem o badanie zgodności inwestycji, tak jakby była ona dopiero planowana, ale o proceduralne uzupełnienie zaistniałego stanu w kierunku zgodności, także proceduralnej z unijnym prawem ochrony środowiska. Nie zasługuje na akceptację kategoryczne twierdzenie, że niespełnienie aktualnych wymogów odległościowych skutkuje automatycznie odmową zgody na realizację przedsięwzięcia przez organ prowadzący postępowanie w sprawie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, gdyż w takiej sprawie należało dokonać merytorycznej oceny spornej inwestycji pod kątem ochrony jednego z celów Unii, jakim jest ochrona środowiska i jakości życia. Powinność przeprowadzenia tej oceny nie mogła zostać zniesiona przez sam fakt określenia przez ustawodawcę wymogów, o których mowa w art. 4 u.e.w. i to wiele lat po złożeniu wniosku inicjującego postępowanie w sprawie środowiskowych uwarunkowań oraz po wydaniu decyzji określającej środowiskowe uwarunkowania, której nieważność została następnie stwierdzona. Trybunał Sprawiedliwości uznał, że wymóg odległościowy jest usprawiedliwiony, gdy wprowadza ograniczenia motywowane bezpieczeństwem dla zdrowia i życia. Jeśli natomiast zakazy i brak możliwości lokalizacji dotyczy odległości nadmiernych, w których lokalizacja turbin w oczywisty sposób nie zagraża bezpieczeństwu i zdrowiu (są dla niego obojętne), to tym samym zakaz lokalizacji nie może być usprawiedliwiony realizacją celu ogólnego, a jeśli prowadzi do marginalnego użytkowania turbin, to taka regulacja ma cechy przepisu technicznego uzasadniającego jego pominięcie. Arbitralnie ustanowiona przesłanka minimalnej odległości, która nie odnosi się do ochrony zdrowia, czy naruszenia norm środowiskowych (takich jak hałas), nie może być uznana za proporcjonalną i niezbędną (por. wyrok WSA w [...] z dnia [...] r., sygn. akt II SA/Łd 889/20, publ. CBOSA).

Reasumując, w świetle orzecznictwa TSUE należy uznać, że przy uznaniu, że przesłanka minimalnej odległości od elektrowni wiatrowej ma charakter arbitralny, uprawnione jest pominięcie wymogów odległościowych, a postępowanie ocenowe powinno być przeprowadzone dla każdego przedsięwzięcia pod kątem zachowania norm ochrony zdrowia i norm środowiskowych (por. wyrok WSA w [...] z dnia [...] r., sygn. akt II SA/Łd 252/21; wyrok WSA w [...] w wyroku z dnia [...] r., sygn. akt IV SA/Po 232/18 – publ. CBOSA).

Burmistrz [...] i Miasta [...] odstąpił od uwzględnienia w sprawie wymogów odległościowych zawartych w u.e.w. wskazując, że mają one charakter przepisu technicznego niepowiązanego z uwarunkowaniami środowiskowymi, w tym ochroną zdrowia (przyjmuje się, że oddziaływanie elektrowni wiatrowej zamyka się w odległości 500 m od obiektu). Przyjęcie wartości dziesięciokrotności wysokości elektrowni wiatrowej wynikającej z art. 4 u.e.w. jako dopuszczalnej od zabudowań mieszkalnych, nie znajduje racjonalnego uzasadnienia i nie wiąże się z zagrożeniem dla środowiska, czy też zagrożeniem bezpieczeństwa i zdrowia ludzi. Do wniosku tego organ doszedł m.in. po zapoznaniu się z informacjami przedstawionymi przez Polskie Stowarzyszenie Energetyki Wiatrowej, Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska oraz Ministerstwo Klimatu i Środowiska. Kwestia ta w sposób wyczerpujący została przedstawiona w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. Kolegium zgadza się ze stanowiskiem organu pierwszej instancji we wskazanym aspekcie. Organ uwzględnił zatem w ww. kwestii wskazania Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w [...] zawarte w wyroku z dnia [...] r., sygn. akt II SA/Łd 136/21.

Jak zostało to już wskazane w decyzji Kolegium z dnia [...] r., znak: [...], w niniejszej sprawie znajdują zastosowanie przepisy u.o.ś. w brzmieniu obowiązującym ze zmianami po dniu [...] r. Zgodnie bowiem z art. 6 ust. 2 ustawy z dnia [...] r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2015 r., poz. 1936) przypisy dotychczasowe stosuje się do spraw wszczętych na podstawie ustawy zmienianej w art. 1, dla których przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy przedłożono raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko lub wydano postanowienie określające zakres raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Bezspornym jest, że w sprawie zakończonej decyzją Burmistrza [...] i Miasta [...] z dnia [...] r., znak: [...], nie został sporządzony raport środowiskowy, jak również nie zostało wydane postanowienie określające zakres raportu.

Obowiązek stosowania zmienionych w ww. dacie przepisów u.o.ś. wiązał się z koniecznością uzupełnienia przez wnioskodawcę karty informacyjnej przedsięwzięcia zgodnie z dyspozycją art. 62a w zw. z art. 63 u.o.ś. dotyczącego stwierdzenia obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko (nie ma takiego obowiązku, jeżeli karta informacyjna przedsięwzięcia złożona przed dniem [...] r. posiada elementy wymagane ww. przepisem).

Zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 5 u.o.ś., w brzmieniu na dzień złożenia wniosku o wydanie decyzji środowiskowej ([...] r.), przez kartę informacyjną przedsięwzięcia należało rozumieć dokument zawierający podstawowe informacje o planowanym przedsięwzięciu, w szczególności dane o:

- a) rodzaju, skali i usytuowaniu przedsięwzięcia,

- b) powierzchni zajmowanej nieruchomości, a także obiektu budowlanego oraz dotychczasowym sposobie ich wykorzystywania i pokryciu nieruchomości szatą roślinną,
- c) rodzaju technologii,
- d) ewentualnych wariantach przedsięwzięcia,
- e) przewidywanej ilości wykorzystywanej wody, surowców, materiałów, paliw oraz energii,
- f) rozwiązaniach chroniących środowisko,
- g) rodzajach i przewidywanej ilości wprowadzanych do środowiska substancji lub energii przy zastosowaniu rozwiązań chroniących środowisko,
- h) możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko,
- i) obszarach podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia [...] r. o ochronie przyrody, znajdujących się w zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia.

Zgodnie z art. 62a ust. 1 dodanym do u.o.ś. z dniem [...] r. na podstawie art. 1 pkt 27 ustawy z dnia [...] r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2015 r., poz. 1936), karta informacyjna przedsięwzięcia powinna zawierać podstawowe informacje o planowanym przedsięwzięciu, umożliwiające analizę kryteriów, o których mowa w art. 63 ust. 1, lub określenie zakresu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko zgodnie z art. 69, w szczególności dane o:

- 1) rodzaju, cechach, skali i usytuowaniu przedsięwzięcia,
- 2) powierzchni zajmowanej nieruchomości, a także obiektu budowlanego oraz dotychczasowym sposobie ich wykorzystywania i pokryciu nieruchomości szatą roślinną,
- 3) rodzaju technologii,
- 4) ewentualnych wariantach przedsięwzięcia, przy czym w przypadku drogi w transeuropejskiej sieci drogowej każdy z analizowanych wariantów drogi musi być dopuszczalny pod względem bezpieczeństwa ruchu drogowego,
- 5) przewidywanej ilości wykorzystywanej wody, surowców, materiałów, paliw oraz energii,
- 6) rozwiązaniach chroniących środowisko,
- 7) rodzajach i przewidywanej ilości wprowadzanych do środowiska substancji lub energii przy zastosowaniu rozwiązań chroniących środowisko,
- 8) możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko,
- 9) obszarach podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia [...] r. o ochronie przyrody oraz korytarzach ekologicznych, znajdujących się w zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia,
- 10) wpływie planowanej drogi na bezpieczeństwo ruchu drogowego w przypadku drogi w transeuropejskiej sieci drogowej,
- 11) przedsięwzięciach realizowanych i zrealizowanych, znajdujących się na terenie, na którym planuje się realizację przedsięwzięcia, oraz w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia lub których oddziaływania mieszczą się w

obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia - w zakresie, w jakim ich oddziaływania mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem,

- 12) ryzyku wystąpienia poważnej awarii lub katastrofy naturalnej i budowlanej,
- 13) przewidywanych ilościach i rodzajach wytwarzanych odpadów oraz ich wpływie na środowisko,
- 14) pracach rozbiórkowych dotyczących przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko

- z uwzględnieniem dostępnych wyników innych ocen wpływu na środowisko, przeprowadzonych na podstawie odrębnych przepisów.

Powyższe porównanie wskazuje, że zakres informacji, które powinny zostać zamieszczone w karcie został z dniem [...] r. rozszerzony.

Kolejna istotna dla sprawy zmiana u.o.ś. nastąpiła z dniem [...] r. Zgodnie z treścią art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia [...] r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2019 r., poz. 1712) do spraw wszczętych na podstawie ustaw zmienianych w art. 1 oraz w art. 3 i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe (ust. 1). Do spraw wszczętych na podstawie ustawy zmienianej w art. 1 i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy art. 63, art. 64 ust. 1 i 3a, art. 65, art. 74 ust. [...], art. 84 ust. 1 i 1a oraz art. 86d ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą (ust. 2).

Wobec tego należy zauważyć, że ww. ustawą w szczególności został uchylony ust. 2 art. 63 u.o.ś. wskazujący, że organ orzeka w formie postanowienia o braku stwierdzenia potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Zgodnie natomiast z art. 84 ust. 1 i 1a u.o.ś. w przypadku gdy nie została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach właściwy organ stwierdza brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Decyzja ta wydawana jest po uzyskaniu opinii, o których mowa w art. 64 ust. 1 i 1a. W decyzji, o której mowa w ust. 1, właściwy organ może określić warunki lub wymagania, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b lub c, lub nałożyć obowiązek działań, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 2 lit. b lub c. Na podstawie art. 84 ust. 2 u.o.ś. charakterystyka przedsięwzięcia stanowi załącznik do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Ponadto, jak wynika z art. 64 ust. 1 u.o.ś., w brzmieniu od dnia [...] r., postanowienie, o którym mowa w art. 63 ust. 1 (*stwierdzające obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko*), wydaje się po zasięgnięciu opinii: 1) regionalnego dyrektora ochrony środowiska; 2) organu, o którym mowa w art. 78, w przypadku przedsięwzięć wymagających decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1-3, 10-19 i 21-26, oraz uchwały, o której mowa w art. 72 ust. 1b; 3) organu właściwego do wydania pozwolenia zintegrowanego na podstawie ustawy z dnia [...] r. - Prawo ochrony środowiska, jeżeli planowane przedsięwzięcie kwalifikowane jest jako instalacja,

o której mowa w art. 201 ust. 1 tej ustawy *[przepis dodany z dniem [...] r. – przyp. Kolegium]*; 4) organu właściwego do wydania oceny wodnoprawnej, o której mowa w przepisach ustawy z dnia [...] r. - Prawo wodne *[przepis dodany z dniem [...] r. – przyp. Kolegium]*.

Obowiązek wystąpienia o opinię do organu właściwego do wydania oceny wodnoprawnej istnieje od dnia [...] r. Zgodnie jednak z art. 545 ust. 1 ustawy z dnia [...] r. - Prawo wodne (Dz.U. z 2021 r., poz. 2233) do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy dotyczących decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz w sprawach oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania albo zmiany decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18 ustawy z dnia [...] r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. z 2017 r. poz. 1405 i 1566), stosuje się przepisy obowiązujące przed dniem [...] r.

Powyższe wskazuje na brak obowiązku uzyskania w niniejszej sprawie opinii organu właściwego do wydania oceny wodnoprawnej, o której mowa w przepisach ustawy z dnia [...] r. - Prawo wodne. Nie ma także potrzeby uzyskania opinii organu właściwego do wydania pozwolenia zintegrowanego na podstawie ustawy z dnia [...] r. - Prawo ochrony środowiska, ponieważ przedsięwzięcie nie jest kwalifikowane jako instalacja, o której mowa w art. 201 ust. 1 tej ustawy z dnia [...] r. - Prawo ochrony środowiska. Zgodnie z ww. przepisem pozwolenia zintegrowanego wymaga prowadzenie instalacji, której funkcjonowanie, ze względu na rodzaj i skalę prowadzonej w niej działalności, może powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości, z wyłączeniem instalacji lub ich części stosowanych wyłącznie do badania, rozwoju lub testowania nowych produktów lub procesów technologicznych.

Zgodnie z art. 59 ust. 1 u.o.ś. przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wymaga realizacja następujących planowanych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko: 1) planowanego przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko; 2) planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, jeżeli obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko został stwierdzony na podstawie art. 63 ust. 1. W pierwszym przypadku obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko wynika z przepisów prawa materialnego, natomiast w drugim przypadku, obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko może zostać stwierdzony przez uprawniony organ na podstawie art. 63 ust. 1 u.o.ś. Rodzaje przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których przeprowadzenie oceny oddziaływania na środowisko jest obligatoryjne lub fakultatywne określa rozporządzenie.

Na dzień złożenia wniosku o wydanie decyzji środowiskowej, tj. [...] r. obowiązywało rozporządzenie Rady Ministrów z dnia [...] r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U. z 2004 r. nr [...], poz. 2573). Zgodnie z ówczesnym brzmieniem zawartego w rozporządzeniu § 3 ust. 1 pkt 6 do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zaliczały się instalacje wykorzystujące siłę wiatru do produkcji energii o całkowitej wysokości nie niższej niż 30 m,

niewymienione w § 2 ust. 1 pkt 5. Przepis zyskał nowe brzmienie rozporządzeniem z dnia [...] r., w którym wskazano, że do wskazanych przedsięwzięć zalicza się instalacje wykorzystujące do wytwarzania energii elektrycznej energię wiatru, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 5: a) lokalizowane na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-5, 8 i 9 ustawy z dnia [...] r. o ochronie przyrody (Dz.U. z 2018 r., poz. 1614, 2244 i 2340 oraz z 2019 r., poz. 1696 i 1815), z wyłączeniem instalacji przeznaczonych wyłącznie do zasilania znaków drogowych i kolejowych, urządzeń sterujących lub monitorujących ruch drogowy lub kolejowy, znaków nawigacyjnych, urządzeń oświetleniowych, billboardów i tablic reklamowych, b) o całkowitej wysokości nie niższej niż 30 m. Przepis pozostał bez zmian w nowym rozporządzeniu z dnia [...] r.

Materiał dowodowy zgromadzony w sprawie wskazuje, że w dniu [...] r. Burmistrz [...] i Miasta [...] wystąpił do P. K. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą z siedzibą w [...] o przeprowadzenie badania skumulowanego oddziaływania 4 elektrowni wiatrowych posadowionych na działkach nr [...] i nr [...] obręb 4 miasta [...], nr [...] obręb 3 miasta [...] oraz nr [...] obręb 5 miasta [...]. Ocena została przeprowadzona w grudniu 2019 r. i dotyczyła oddziaływania akustycznego elektrowni. We wnioskach zostało wskazane, że badanie nie wykazało przekroczeń dopuszczalnego poziomu hałasu na najbliższych terenach chronionych akustycznie. Organ powołał się także na opinię z dnia [...] r. stwierdzającą brak kumulacji oddziaływań ww. elektrowni wiatrowych sporządzoną na zlecenie Kolegium (postanowienie z dnia [...] r., znak: [...], [...], 7/17) przez biegłą z zakresu ochrony środowiska.

Organ wystąpił do Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w [...] i Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w [...] o wydanie opinii co do potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania inwestycji na środowisko. Ww. organy stwierdziły brak konieczności dokonywania takiej oceny z uwagi na fakt zrealizowania przedsięwzięcia (opinia PPIS z dnia [...] r., znak: [...] [...]; opinia RDOŚ w [...] z dnia [...] r., znak: [...] [...]).

W rezultacie przeprowadzonego postępowania organ wydał zaskarżoną decyzję środowiskową. W uzasadnieniu rozstrzygnięcia organ wskazał, że przeprowadzone postępowanie pozwoliło na stwierdzenie, iż funkcjonowanie elektrowni wiatrowej, dla której wydana została decyzja, nie powoduje jej oddziaływania na środowisko, a oddziaływanie skumulowane z oddziaływaniem trzech pozostałych elektrowni nie przekracza norm, w tym dotyczących dopuszczalnego poziomu hałasu. Organ dokonał także analizy karty informacyjnej przedsięwzięcia przedłożonej przez inwestora wraz z wnioskiem, pod kątem wymagań, jakie powinien spełniać ww. dokument a określonych w art. 62a u.o.ś, który wszedł w życie z dniem [...] r. W rezultacie powyższego zostało stwierdzone, że pozostają one ze sobą zgodne. Do dotychczasowego zakresu karty informacyjnej przedsięwzięcia wprowadzono nowe wymogi, określone w art. 62a ust. 1 pkt 11-14 u.o.ś. W odniesieniu do pkt 11 organ uznał, że brak było konieczności wzywania inwestora do uzupełnienia karty informacyjnej przedsięwzięcia, bowiem w aktach znajduje się wykonana na zlecenie organu analiza dotycząca oddziaływań skumulowanych, która nie wykazała przekroczeń norm. W ocenie organu pkt 12-13 art. 62a u.o.ś. omówione zostały odpowiednio w pkt 9 i pkt 7 karty informacyjnej przedsięwzięcia. Co do pkt 14 to inwestor w piśmie z dnia [...] r. wskazał, że prace rozbiórkowe nie były i nie będą prowadzone.

Na żądanie Kolegium Sp. z o.o. z siedzibą w [...] dokonała uzupełnienia karty informacyjnej przedsięwzięcia o obowiązujące wymogi wynikające z art. 62a ust. 1 u.o.ś. w zakresie pkt 11-14 przepisu, tj. o informacje o:

- 1) przedsięwzięciach realizowanych i zrealizowanych, znajdujących się na terenie, na którym planuje się realizację przedsięwzięcia, oraz w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia lub których oddziaływania mieszczą się w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia - w zakresie, w jakim ich oddziaływania mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem,
- 2) ryzyku wystąpienia poważnej awarii lub katastrofy naturalnej i budowlanej,
- 3) przewidywanych ilościach i rodzajach wytwarzanych odpadów oraz ich wpływie na środowisko,
- 4) pracach rozbiórkowych dotyczących przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko

- z uwzględnieniem dostępnych wyników innych ocen wpływu na środowisko, przeprowadzonych na podstawie odrębnych przepisów.

W piśmie z dnia [...] r. Spółka uzupełniając kartę wskazała, że:

[...] „w odległości skumulowanego oddziaływania 4 elektrowni wiatrowych Spółki nie znajdują się żadne inne przedsięwzięcia mogące oddziaływać na środowisko, jak również oddziaływania takich przedsięwzięć nie kumulują się ze skumulowanym oddziaływaniem Farmy Wiatrowej [...]. Pozostałe przedsięwzięcia znajdują się w odległości ok. 3 do ponad 4 km, a zatem bez jakiegokolwiek możliwości skumulowanego oddziaływania z elektrownią Spółki. Przedstawione wyżej informacje zostały uzyskane w Urzędzie Gminy [...] oraz z powszechnie dostępnych źródeł. Okoliczność ta była znana Burmistrzowi Gminy i Miasta [...], badanie zlecone przez niego wykonano w grudniu 2019 roku, gdy wszystkie wyżej wskazane przedsięwzięcia już funkcjonowały. Od tamtej pory nie zostały zrealizowane ani nie są realizowane inne przedsięwzięcia znajdujące się na obszarze oddziaływania Farmy Wiatrowej [...].

Ad. 2 „podobnie jak każdy wysoki obiekt budowlany elektrownia wiatrowa narażona jest na działanie siły wyższej (jak huraganowe wiatry, wyładowania atmosferyczne) stwarzającej ryzyko awarii lub katastrofy, jednakże w toku wieloletnich prób i analiz ryzyka te zostały zminimalizowane przez producenta poprzez zaprojektowanie i wykonanie odpowiedniej konstrukcji wieży oraz użycie materiałów o wysokich parametrach wytrzymałościowych. Szczegółowy system kontroli minimalizuje wystąpienie błędów montażowych, zaś prawidłowa eksploatacja minimalizuje ryzyko wystąpienia awarii. Ryzyko wystąpienia poważnej awarii w rozumieniu art. 3 pkt 23 ustawy Prawo ochrony środowiska należy uznać za znikome lub że ryzyko w ogóle nie występuje, gdyż nawet w razie awarii nie nastąpi emisja substancji niebezpiecznych prowadząca do zagrożenia życia lub zdrowia ludzi lub środowiska. Elektrownia w miejscu jej posadowienia (na gruntach rolnych w znacznej odległości od najbliższych zabudowań) nie stwarza zagrożenia dla życia i zdrowia. Wybudowanie elektrowni wiatrowej nie wpływa na ryzyko katastrofy naturalnej, zaś wystąpienie katastrofy budowlanej należy uznać za znikome.”

Ad. 3 „W skali roku przewidywane jest wytworzenie następujących rodzajów i ilości odpadów:

- 1) Kod BDO 15 02 03 Sorbenty, materiały filtracyjne, tkaniny do wycierania (np. szmaty, ścierki) i ubrania ochronne inne niż wymienione w 15 02 02 – ok. 140 kg,
- 2) Kod BDO 16 01 07* Filtry olejowe – ok. 60 kg,
- 3) Kod BDO 15 01 10* Opakowania zawierające pozostałości substancji niebezpiecznych lub nimi zanieczyszczone – 2-3 kg,
- 4) Kod BDO 13 02 08* Inne oleje silnikowe, przekładniowe i smarowe – ok. 90 kg wymieniane raz na 3 lata,
- 5) Kod BDO 16 02 14 Zużyte urządzenia – ok. 15 kg,
- 6) Kod BDO 16 01 22 Inne nie wymienione elementy - nie więcej niż 10 kg,
- 7) Kod BDO 16 06 01* Baterie i akumulatory ołowiowe – nie więcej niż 5 kg wymieniane raz na 3 lata.

Odpady komunalne nie będą wytwarzane.”

Ad. 4 „prace rozbiórkowe nie są i nie były prowadzone w zakresie przedmiotowej inwestycji.”

Po zapoznaniu się z ww. uzupełnieniem karty organy opiniujące podtrzymały swoje opinie co do braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania inwestycji na środowisko (pismo PPIS z dnia [...] r., znak: [...]; pismo RDOŚ w [...] z dnia [...] r., znak: [...]).

W ocenie Kolegium zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, w tym informacje zawarte w uzupełnionej karcie informacyjnej przedsięwzięcia, pozwalają na stwierdzenie braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, przy uwzględnieniu poniższych uwarunkowań wskazanych w art. 63 ust. 1 w zw. z art. 85 ust. 2 pkt 2 u.o.ś.

Przedmiotowe przedsięwzięcie dotyczy elektrowni wiatrowej o średnicy wirnika około V 90 m i wysokości zawieszenia wirnika (wieża) na poziomie do H 110 m, jako jednostki wytwórczej energii elektrycznej o mocy $P = 2,0$ MW na działce nr [...] obręb 4 w [...]. Jako elementy towarzyszące elektrowni zostały wskazane: 1) budowa trasy linii energetycznej kablowej SN 15kV wraz z jedną stacją kontenerową pomiarową położoną przy elektrowni i słupem, trasa linii kablowej składać się będzie z 1 obwodu, przy elektrowni usytuowana będzie 1 stacja kontenerowa pomiarowa o wym. 3 m x 3 m na stałe oraz 2) drogi wewnętrzne, place, łuki drogowe, do wieży zostanie doprowadzona utwardzona trwała droga wewnętrzna o szerokości 4,5 m wraz z placem manewrowym przebiegająca przez działki o nr [...] i 82. Przewiduje się łuki R 30 i R 15, plac manewrowy o wymiarach około 25 m x 40 m i zatoka postojowa 4,5 m x 18,6 m - stałe; droga wewnętrzna z placem i łukami będzie wykonana z kamienia o różnym uziarnieniu i grubości warstwy zależnej od warunków gruntowych i stosownie zagęszczonej, połączona będzie z istniejącą drogą na działce o nr [...], w przypadku kolizji dróg z rowami śródpolnymi, przewiduje się wykonanie przejazdów uwzględniających zachowanie prawidłowego przepływu wody. Wymiary fundamentu wieży to ok. 18,6 m x 18,6 m, posadowione na głębokości ok. 2,25 m - obiekty stałe. Odległość od najbliższych zabudowań mieszkalnych wynosi ok. 480 m.

..... [...] MW jest trójłopatową turbiną z systemem obracania gondoli oraz łopatomami o zmiennym skoku. Turbina VESTAS [...] wyposażona jest w wirnik o średnicy 90 m wykorzystujący technologię OptiSpeedTM. Technologia ta umożliwia

zróżnicowanie prędkości obrotowej wirnika (RPM) i tym samym optymalne wykorzystanie wydajności aerodynamicznej wirnika. Wszystkie turbiny typu [...] MW wyposażone są w OptiTip®, opracowany przez firmę VESTAS system regulacji skoku łopat (pitch). OptiTip® monitoruje kąt nachylenia łopat tak, by były one ustawione optymalnie w stosunku do aktualnych warunków wiatrowych. Pozwala to zoptymalizować wielkość produkowanej energii oraz poziom emitowanego hałasu. Łopaty wirnika wykonane są z włókna szklanego wzmacnianego żywicą epoksydową. Każda łopata składa się z dwóch powłok, połączonych z podtrzymującym je dźwigarem. Specjalne stalowe kotwy łączą łopaty z czteropunktowym łożyskiem kulowym zamocowanym w piaście wirnika. Wał główny za pośrednictwem przekładni przenosi moc do generatora. Przekładnia jest typu kombinowanego, planetarno-śrubowego. Moc z przekładni jest przekazywana do [...], asynchronicznego generatora z uzwojonym wirnikiem za pomocą bezobsługowego, złożonego sprzęgła. Podwyższający napięcie transformator średniego napięcia ulokowany jest w tylnej części gondoli w oddzielnym przedziale. Transformator jest zaprojektowany z suchej żywicy, specjalnie projektowany do instalacji w turbinach wiatrowych. Przy wszelkich prędkościach wiatru systemy OptiTip® i OptiSpeed™ zapewniają maksymalne uzyskanie mocy nominalnej, niezależnie od temperatury i gęstości powietrza. Przy dużych prędkościach wiatru produkcja mocy elektrycznej utrzymuje się na poziomie nominalnej mocy wyjściowej. Turbina wyposażona jest w układ hamulcowy, który zatrzymuje ruch obrotowy kiedy zatrzymanie takie jest wymagane. Układ przestawia łopatki w chorągiewkę i włącza się hydraulicznie sterowany hamulec postojowy. Hamulec postojowy zainstalowany jest na wale wysokiej prędkości w przekładni. Hamulec jest manualnie aktywowany poprzez naciśnięcie przycisku wewnątrz turbiny wiatrowej. Wszystkie funkcje turbiny są monitorowane za pomocą mikroprocesorowych sterowników. Układ sterowania wyposażony jest w szereg czujników zapewniających bezpieczne i optymalne działanie turbiny wiatrowej. Działanie układu ustawienia kąta łopatek odbywa się przy pomocy trzech cylindrów hydraulicznych, po jednym na każdą łopatkę. Zespół hydrauliczny zainstalowany jest w gondoli dostarczając ciśnienia hydraulicznego zarówno do układu ustawienia kąta łopatek jak i do układu hamulcowego. Układy wyposażone są w akumulatory hydrauliczne celem zapewnienia kontrolowanego i bezpiecznego zamknięcia podczas przestojów sieci. Cztery małe koła zębate systemu obracającego gondolę wprawiane są w ruch przez elektryczne przekładnie. Kółka te zazębiają się z dużym pierścieniem obrotowym zamocowanym na szczycie wieży. Gondola z wzmocnionego włókna szklanego chroni wszystkie znajdujące się wewnątrz elementy przed deszczem, śniegiem, kurzem, słońcem i innymi zagrożeniami. Główny otwór umożliwia dostęp do gondoli poprzez wieżę. W gondoli zainstalowano 800 kg dźwig serwisowy, który można rozbudować do udźwigu 7,500 kg tak, by mógł udźwignąć główne elementy. Stalowa wieża typu rurowego jest fabrycznie malowana i jest dostępna w różnych wysokościach opcjonalnego zainstalowania dźwigu serwisowego wewnątrz wieży.

Układ OptiSpeed™ zapewnia ciągłość i stabilność energii produkowanej przez turbinę. Składa się z wydajnego asynchronicznego generatora z uzwojonym wirnikiem oraz pierścieniem ślizgowym, konwertera mocy z przełącznikami IGBT i systemu ochronnego, które to zapewniają pracę turbiny ze zmienną prędkością. Układy OptiSpeed i

OptiTip zapewniają optymalizację produkcji energii, niski poziom emitowanego hałasu oraz zmniejszenie obciążeń przekładni oraz innych ważnych elementów. Układ kontroluje napięcie w obwodzie wirnika w generatorze. Umożliwia to precyzyjne sterowanie mocą bierną oraz przyłączeniem generatora do sieci.

W karcie zostało wskazane, że elektrownia wiatrowa będzie usytuowana w odpowiednim oddaleniu od siedzib ludzkich i nie będzie powodować uciążliwości w fazie jej eksploatacji. Nie będzie kolidować z ograniczeniami i rygorami obejmującymi sąsiednie tereny prawnie chronione. Rejon lokalizacji elektrowni położony jest w strefie korzystnej dla zagospodarowania zasobów energii wiatru, poza rejonami siedliskowymi ptaków i zwartymi skupiskami siedzib ludzkich. Jest ona optymalna ze względów ekologicznych, ekonomicznych i społecznych. Instalacja nie spowoduje przekroczenia dopuszczalnych emisji hałasu i nie wprowadzi zanieczyszczeń do otoczenia. Elektrownia pozwoli na redukcję rocznej emisji zanieczyszczeń dwutlenku siarki, dwutlenku azotu, dwutlenku węgla i popiołów. Wybór wariantu był poprzedzony analizą ekonomiczno-środowiskową, aby wyeliminować zagrożenia utraty zdrowia dla ludzi, zwierząt, degradacji świata roślinnego, ujemnego wpływu na powierzchnię ziemi, wód powierzchniowych i podziemnych, dóbr kulturowych itp.

Elektrownia wiatrowa nie będzie negatywnie oddziaływać na warunki gruntowo-wodne. Szczegółowe warunki występowania swobodnego zwierciadła wody podziemnej, współczynnika filtracji, rodzaju gruntu zostanie opracowana na etapie opracowania projektu budowlanego.

Teren inwestycji z wyjątkiem stopy fundamentowej, drogi dojazdowej, placu manewrowego i zatoki postojowej zainstalowanej elektrowni wiatrowej może być wykorzystywany do uprawy rolnej.

Teren lokalizacji elektrowni wiatrowej charakteryzuje monotony krajobraz pól uprawnych i pastwisk z pojedynczymi kępami drzew i krzewów bez jakiegokolwiek znaczenia przyrodniczego. W rejonie przewidywanej lokalizacji występują grunty orne (R) o klasie IVb i IVa. Łączna powierzchnia przeznaczona pod inwestycję (place, fundament, drogi itd.) nie przekroczy 5000 m². Powierzchnia działki wynosi 3,4273 ha.

W rejonie oddziaływania planowanej inwestycji nie znajdują się: szkoły, szpitale, obiekty militarne, cmentarze, tereny turystyczno-rekreacyjne, obszary ważne z punktu widzenia wartości kulturowo-historycznych lub naukowych oraz zasoby wód powierzchniowych istotne dla siedlisk zwierząt.

Podczas realizacji inwestycji wykorzystywane będą surowce do wykonania fundamentów w celu posadowienia wieży. Do budowy fundamentów pod wieżę stosowany jest szalunek rozbieralny do wielokrotnego wykorzystania, zbrojenie stalowe prefabrykowane oraz beton dostarczone zgodnie z zasadami sztuki budowlanej. W realizacji prac budowlanych będzie użyty specjalistyczny park maszyn budowlanych (koparka, spycharka, betonomieszarka, dźwig samojezdny, pojazdy transportowe).

W trakcie budowy mogą powstać odpady budowlane takie jak: odpady betonu, gruz betonowy, odpady drewna, odpady i złomy metaliczne, gleba i ziemia. Ww. odpady inwestor może przekazać osobom fizycznym lub jednostkom organizacyjnym, nie będącym przedsiębiorcami, do wykorzystania na ich własne potrzeby. Odpady eksploatacyjne

(oleje, smary) powstałe w trakcie działania elektrowni wiatrowej po ich zużyciu lub planowanej wymianie będą wywożone do zakładu utylizacji wg obowiązujących przepisów. W przypadku awarii, powstałe uszkodzenia zostaną natychmiast wymienione na nowe, a części zużyte i uszkodzone zostaną usunięte z terenu przedsięwzięcia. Przewidywane ilości i rodzaje wytwarzanych odpadów zostały opisane powyżej w uzupełnieniu karty z dnia [...] r. Ilości te nie wpłyną na środowisko.

Nie przewiduje się wprowadzania substancji do powietrza w formie zorganizowanej i niezorganizowanej, wykorzystywania wody, energii cieplnej, brak jest zapotrzebowania na odprowadzenie lub oczyszczanie ścieków sanitarnych, technologicznych i wód opadowych. Zapotrzebowanie w energię elektryczną dotyczy funkcjonowania elektrowni wiatrowej np. oświetlenia i będzie realizowane z własnego źródła wytwarzania energii, tj. z elektrowni wiatrowej. Szacuje się iż będzie to nie więcej niż 15 kW dla 1 elektrowni.

Głównym źródłem hałasu eksploatowanej elektrowni wiatrowej będzie praca generatora oraz szum obracających się śmigieł charakterystyczny dla tego typu urządzeń. Projektowane przedsięwzięcie nie spowoduje przekroczenia dopuszczalnego poziomu hałasu na granicy terenów wymagających ochrony przed hałasem. Elektrownia wiatrowa jest produkowana zgodnie z nowoczesnymi technologiami w konstrukcji, której zastosowano wszelkie możliwe rozwiązania ograniczające emisję hałasu. Obliczenia przeprowadzono dla ekstremalnych warunków, kiedy poziom hałasu jest największy. Ze względu na zmienną prędkość wiatru zmienia się również prędkość obrotowa turbiny, a tym samym poziom hałasu emitowany przez te urządzenia. Wybrana lokalizacja elektrowni wiatrowej nie spowoduje wzrostu poziomu mocy akustycznej na sąsiednie działki gdzie występują zabudowania mieszkalne, przy jej prawidłowym użytkowaniu i obsłudze. Obliczenia akustyczne wykonano przy pomocy programu „LEQ Professional” wersja 6.0 pod Windows. Oparty jest on o model obliczeniowy zawarty w normie PN - ISO 9613 - 2 oraz instrukcjach ITB Nr [...] i 338. Służy on do prognozowania poziomu dźwięku na podstawie danych teoretycznych jak i empirycznych. Pozwala określić równoważny poziom dźwięku w wybranym punkcie na podstawie znajomości położenia źródeł, parametrów akustycznych źródeł, charakterystyki podłoża terenu, przy uwzględnieniu zjawisk ekranowania zarówno przez obiekty naturalne, jak i urbanistyczne. Wyniki obliczeń zostały przedstawione w postaci map akustycznych, czy też izolinii.

Odnosnie oddziaływania w zakresie promieniowania elektromagnetycznego zostało wskazane, że podstawowym medium produkcyjnym w projektowanej elektrowni wiatrowej będzie energia elektryczna o mocy wytwarzanej w ilości 2 MW. Energia przesyłana będzie istniejącymi liniami napowietrznymi z wykorzystaniem projektowanej stacji transformatorowej zdawczo - odbiorczej średniego napięcia 15 kV i projektowanej linii kablowej, która połączona będzie z istniejącą linią 15 kV. Wyprowadzenie mocy powinno być wykonane zgodnie z warunkami ZE z uwzględnieniem przepisów i wiedzy technicznej obejmujących zagadnienia ochrony przed oddziaływaniem pól elektromagnetycznych o częstotliwości 50 Hz i napięciu [...] kV, które nie stanowią uciążliwości, czy zagrożenia dla środowiska.

Nie występuje transgraniczne oddziaływanie inwestycji dotyczące zainstalowania elektrowni wiatrowej na środowisko naturalne.

Przedsięwzięcie zlokalizowane jest poza obszarami chronionymi na podstawie ustawy z dnia [...] r. o ochronie przyrody. Najbliższy obszar objęty siecią NATURA 2000 - Dolina Środkowej [...] jest położony w odległości ok. 28 km od inwestycji. Powyższy obszar nie będzie zagrożony budową elektrowni wiatrowej.

Przedsięwzięcie nie należy do inwestycji, dla których tworzy się obszar ograniczonego oddziaływania.

Ryzyko wystąpienia poważnej awarii lub katastrofy naturalnej i budowlanej jest znikome, co wynika z przytoczonych powyżej informacji zawartych w uzupełnieniu karty z dnia [...] r.

Z karty nie wynika, aby przedsięwzięcie było położone na obszarach, o których mowa w art. 63 ust. 1 pkt 2 u.o.ś. Czas trwania przedsięwzięcia nie został określony. Oddziaływanie elektrowni jest w pełni odwracalne.

Nie zachodzi kumulacja oddziaływań z innymi przedsięwzięciami, co wynika z informacji przedstawionych w uzupełnieniu karty z dnia [...] r., a także z opinii sporządzonych przez biegłych (H. S. i P. K.) na zlecenie organu pierwszej instancji, jak i Kolegium. Należy zwrócić uwagę, że oddziaływanie elektrowni wiatrowej sprowadza się do oddziaływania w zakresie hałasu i oddziaływania elektromagnetycznego. Kwestie te, w tym kumulacji oddziaływań, były przedmiotem ustaleń biegłych i znalazły odzwierciedlenie w opiniach z dnia [...] r. oraz z grudnia 2019 r. Biegli nie stwierdzili przekroczenia norm akustycznych na terenach z zabudową mieszkaniową, w przypadku oddziaływania elektromagnetycznego biegła stwierdziła natomiast brak możliwości wystąpienia kumulacji. Biegły P. K. wyjaśnił, że obliczenia hałasu przeprowadzono w oparciu o model propagacji dźwięku zgodny z normą PN-ISO 9613-2 „Akustyka. Tłumienie dźwięku podczas propagacji w przestrzeni otwartej. Ogólna metoda obliczeniowa” (Dyrektywa [...] z dnia [...] r.). Metodyka 9613-2 uwzględnia tłumienie wynikające z pochłaniania przez atmosferę (wzór (3) i (4) normy oraz rozdział 7.2). Współczynnik tłumienia przez atmosferę zależy silnie od częstotliwości dźwięku, temperatury otoczenia i wilgotności względnej powietrza, ale tylko w niewielkim stopniu od ciśnienia otoczenia. Przy obliczeniach poziomu hałasu środowiskowego norma PN-ISO 9613-2 zaleca, aby współczynnik pochłaniania przez atmosferę bazował na średnich wartościach, określonych dla warunków atmosferycznych, które są charakterystyczne dla danego regionu. W analizie akustycznej podano wartość temperatury i wilgotności powietrza, dla której wykonano obliczenia (temperatura: $T = 10^{\circ}\text{C}$; wilgotność: $H = 70\%$). Wartość współczynnika tłumienia przez atmosferę została automatycznie uwzględniona w obliczeniach przez program obliczeniowy zgodnie z normą PN-ISO 9613-2 (Tablica 2 normy).

Z pisma Burmistrza [...] i Miasta [...] z dnia [...] r., znak: [...], wynika, że analiza sporządzona na zlecenie organu w kwestii kumulacji oddziaływań jest aktualna. Od daty jej sporządzenia nie nastąpiły zmiany w zabudowie terenu znajdującego się w zasięgu oddziaływania elektrowni.

Kolegium zwraca uwagę, że brak analizy kwestii dotyczącej infradźwięków, czy migotania cienia pozostaje bez wpływu na możliwość nałożenia obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Infradźwięki, jak i zjawisko migotania cienia są bowiem oddziaływaniami nienormatywnymi. Nawet jeżeli występują

nie można ująć ich w ramy prawne i dokonać stosownych analiz pozwalających na określenie w tym zakresie warunków korzystania ze środowiska w fazie realizacji i eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia, ze szczególnym uwzględnieniem konieczności ochrony cennych wartości przyrodniczych, zasobów naturalnych i zabytków oraz ograniczenia uciążliwości dla terenów sąsiednich.

Pozostałe, zdaniem skarżącego, braki opinii dotyczące „oddziaływania na krajobraz, dobra materialne, problemów w zakresie bezpieczeństwa, bilansu wodnego, wpływu na hodowlę zwierząt i produkcję roślinną, zanieczyszczenia powietrza aerozolami ze środków smarowych i olejów przepracowanych w fazie eksploatacji elektrowni”, również pozostają bez wpływu na ocenę potrzeby sporządzenia raportu środowiskowego. Po pierwsze konieczność ujęcia ww. kwestii wynika przede wszystkim z zakresu raportu (art. 66 u.o.ś.), w sytuacji, kiedy organ stwierdzi potrzebę jego wykonania. Analiza konieczności opracowania raportu znajduje natomiast swoje oparcie w karcie informacyjnej przedsięwzięcia. Jak zostało to wskazane powyżej karta odpowiada wymogom art. 62a ust. 1 u.o.ś. Informacje w niej zawarte, przytoczone powyżej, w ocenie Kolegium są wystarczające do dokonania oceny potrzeby sporządzenia raportu w aspekcie kryteriów wskazanych w art. 63 ust. 1 u.o.ś.

[...] także zaznaczyć, że Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia [...] r., sygn. akt II OSK 1063/15, wskazał, iż z literalnego brzmienia art. 72 ust. 1 u.o.ś. wynika, że wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach poprzedza wydanie decyzji w nim wymienionych. Jednakże wykładnia gramatyczna nie jest jedyną metodą wykładni interpretacji prawa i bywa, że mimo iż brzmienie przepisu jest jasne, to trzeba sięgnąć do innych rodzajów wykładni, w tym wykładni systemowej i celowościowej, tak aby wydobyć rzeczywiste znaczenie normy prawnej. Przy interpretacji ww. przepisu, taka potrzeba zaistniała. Decydujące znaczenie z punktu widzenia celu jakiemu służy postępowanie środowiskowe ma rozstrzygnięcie o warunkach środowiskowych jakie muszą zostać spełnione celem umożliwienia podjęcia określonej działalności. W ocenie Naczelnego Sądu Administracyjnego, określenie tych uwarunkowań jest celowe nie tylko po wydaniu decyzji zezwalającej na realizację inwestycji, ale nawet po rozpoczęciu jej realizacji. Powyższe stanowisko dominuje w orzecznictwie sądów administracyjnych (por. wyroki NSA: z dnia [...] r., sygn. akt II OSK 1820/11, publ. LEX nr [...]; z dnia [...] r., sygn. akt II GSK 6/10, publ. LEX nr [...]; z dnia [...] r., sygn. akt II OSK 1481/07, publ. LEX nr [...]). Kwestia tego, czy inwestycja jest już zrealizowana nie powinna mieć zatem znaczenia, gdyż rolą organu w tego typu postępowaniu jest określenie warunków środowiskowych, jakie powinno spełniać dane zamierzenie.

Kolegium zwraca uwagę, że w pkt II ppkt 2 lit. c decyzji z dnia [...] r., znak: [...], w sprawie ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla przedsięwzięcia polegającego na budowie elektrowni wiatrowej o mocy 2 MW na działce nr [...] w obrębie 3 w [...] (wysokość zawieszenia wirnika /wież/ - około 110 m, średnica wirnika - około 90 m, fundament wieży o wymiarach 18,6 m x 18,6 m posadowiony na głębokości około 2,25 m), w kwestii ograniczeń uciążliwości dla terenów sąsiednich, Kolegium wskazało odległość 1200 m jako planowaną przez inwestora na posadowienie analizowanej elektrowni, zgodnie z

informacją zawartą w karcie. Organ odwoławczy, wbrew twierdzeniom skarżącego, nie ustalał „bezpiecznej” odległości elektrowni od zabudowań mieszkalnych.

Fakt, że przedmiotowa elektrownia znajduje się w odległości mniejszej niż 500 m od zabudowań, tj. 480 m, nie skutkuje koniecznością sporządzenia raportu środowiskowego (albo „z góry” odmową wydania decyzji ustalającej), skoro przeprowadzone postępowanie nie wykazało takiej potrzeby z uwagi na charakter i skalę przedsięwzięcia, w tym zakres jego oddziaływań (także skumulowanych).

Burmistrz [...] i Miasta [...] w piśmie z dnia [...] r., znak: [...], wskazał, że krąg stron postępowania został wyznaczony w oparciu o zasadę 10H określoną w u.e.w., jako odległość, w której mogą być lokalizowane i budowane elektrownie wiatrowe od budynków mieszkalnych i odwrotnie. Wyznaczony w oparciu o ww. zasadę obszar obejmuje powierzchnię ok. 1,5 km od elektrowni wiatrowej. Zawierające się w nim nieruchomości stanowią własność kilkuset osób. Wobec powyższego organ zawiadamiał strony o podejmowanych czynnościach poprzez obwieszczenie. Wskazane działanie organu należy uznać za słuszne i znajdujące podstawę w art. 74 ust. 3 u.o.ś. (jeżeli liczba stron postępowania przekracza 20, a od dnia [...] r. - 10, stosuje się przepis art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego; z art. 49 § 1 k.p.a. wynika, że jeżeli przepis szczególny tak stanowi (czyli art. 74 ust. 3 u.o.ś.), zawiadomienie stron o decyzjach i innych czynnościach organu administracji publicznej może nastąpić w formie publicznego obwieszczenia, w innej formie publicznego ogłoszenia zwyczajowo przyjętej w danej miejscowości lub przez udostępnienie pisma w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej właściwego organu administracji publicznej). Ustalony w u.o.ś. limit stron postępowania, do którego stosuje się pisemne doręczanie, został niewątpliwie przekroczony. Przepis ten, jak i inne wskazane w u.o.ś. nie przewidują w zaistniałym przypadku możliwości pisemnego informowania stron na ich wniosek, o podejmowanych przez organ czynnościach i wydawanych aktach. Bezpośrednie doręczenie decyzji inwestorowi wynika jedynie z faktu, że rozstrzygnięcie to jest mu niezbędne do przedłożenia stosownym organom w procesie inwestycyjnym.

Stronom zapewniono możliwość wzięcia czynnego udziału w postępowaniu zgodnie z art. 10 § 1 k.p.a., ale z prawa tego nie skorzystały.

Z uwagi na powyższe Kolegium postanowiło, jak w sentencji.

Pouczenie:

Decyzja niniejsza jest ostateczna w administracyjnym toku instancji. Strona z niej niezadowolona może wnieść na nią skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w [...], ul. [...], [...], pod zarzutem naruszenia prawa, w terminie 30 dni od dnia doręczenia. Skargę wnosi się za pośrednictwem Kolegium. Wpis stały od skargi wynosi [...]zł.

Stronie może być przyznane prawo pomocy na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania. Wniosek wolny jest od opłat sądowych. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

Otrzymują:

1. strony wg rozdzielnika
2. Burmistrz [...] i Miasta [...]
3. a.a

Skład orzekający Kolegium:

E. Pokrakovska - przewodnicząca składu

K. Walczak - członek składu

B. Paś - członek składu

Informację o decyzji oraz treść decyzji udostępniono w Biuletynie Informacji Publicznej SKO w [...] na okres 14 dni, ponadto informacja o wydaniu decyzji została umieszczona na tablicy ogłoszeń w Biurze SKO w [...], w siedzibie Urzędu Gminy i Miasta [...] oraz na tablicy ogłoszeń w miejscu przedsięwzięcia [podstawa prawna: art. 74 ust. 3 oraz art. 85 ust. 3 ustawy z dnia [...] r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz.U. z 2022 r., poz. 1029 ze zm.)].